

PIC DE LA SOLANETA DE LLAUSET - CRESTA DE LLAUSET

Introducció: Al Pirineu central la gran majoria de crestes son llargues, tenen grans aproximacions i interminables descensos. La cresta de la Solaneta de Llauset seria una alegre excepció.

La Solaneta de Llauset es troba just per sobre del llac homònim. A ell arribem per una llarga carretera asfaltada, que va a morir al mateix llac. De fet la carretera es va obrir i pavimentar quan es va construir la presa de l'embassament, i gràcies a això, podem arribar als 2.100 metres amb vehicle i entrar de cop a l'alta muntanya. Es tracta de l'única carretera asfaltada que arriba a tal altura en les proximitats del massís de la Maladeta - Aneto.

Abans del arribar a l'embassament passem pel poble que, en teoria, dona nom a la cim més alt del Pirineu: el poble d'Aneto. Expliquen que, durant la primera ascensió al rei pirinenc, un dels clients li va preguntar al guia, Com es deia el poble que es podia albirar des del cim? I el guia li va respondre que era el poble de l'Aneto ... i d'aquí la proposta de nom que ja s'ha llaurat per sempre en la història i en la memòria de tot pirineista. No obstant, el que sí que és cert, és que el poble de l'Aneto no es veu des del cim de l'Aneto, ni el cim de l'Aneto es veu des del poble de l'Aneto. Encara que crec que aquest petit detall no farà canviar les coses.

Centrant-nos en la cresta en si, hem de destacar que la mateixa té dues seccions molt diferenciades. La primera és l'ascensió al primer cim, per una espècie d'aresta que s'intueix amb trams aeris i d'escalada. La primera impressió és encertada, ja que es tracta d'una atractiva escalada de poca dificultat però relativament mantinguda. La segona secció és la carena que enllaça les diferents cims de la Solana, fins arribar a la més llunyana que, alhora, és la més alta. Aquí l'escalada és testimonial, algun pas de grimpada, completament opcional. Al Pirineu central, on la majoria de crestes son plats ben plens i difícils de pair, la Cresta de la Solaneta de Llauset es pot presentar, amb el símil gastronòmic, com un dinar lleuger, baix en calories, ric en emocions.

Cim principal: PIC DE LA SOLANA DE LLAUSET, 2.673 m.

Dificultat: Quelcom difícil inferior.

Horari: 3 hores

Primera ascensió: Sense dades

Material útil: Corda de 30 m. 6 / 8 friends variats i algun tascó.

Punt de partida: EMBASSAMENT DE LLAUSET, 2.190 m. Accessible en cotxe mitjançant carretera asfaltada que prèviament

passa pel poble de ANETO. El ramal de la carretera que accedeix a la presa neix a la dreta de la N-230, quan ascendim cap al TÚNEL DE VIELLA procedents de PONT DE SUERT. La desviació al poble de ANETO la trobem uns quilòmetres per sobre del poble de BONO.

Aproximació a la cresta: fàcil i evident. Pujant pel camí marcat amb G.R. que neix en les restes de les edificacions de la presa, un cop passat l'últim túnel (el qual ja no és transitable per a vehicles). El camí puja en direcció N.N.E. i en qüestió de 30 minuts arriba a la COLLADA D'ANGLOS, 2.432 m. Lloc en què s'inicia la cresta.

Recorregut: Des del coll empenem la pujada de l'aresta en direcció NO. Al principi l'aresta està formada de pendents d'herba i blocs. Poc més tard ens trobem amb les primeres dificultats que ens obligaran a enfilarnos pels primers ressalts de roca. Es tracta d'un diminut diedre de III- que es pot evitar per la dreta. Seguint a ple cordal trobem un curt muret tombat, amb unes marcades fissures (III-). Arribem a una plataforma herbosa. Pugem per l'esquerra de l'aresta, per unes fissures de III *, passant per sobre d'un gran bloc suspès, sobre el qual trobem un sistema de grades i petits murs, l'últim d'ells de III *, que ens porten de nou al fil de l'aresta. Seguim pel mateix fil, superant unes llastres de III * i un petit diedre, també de III *, fins situar-nos sota un gran bloc triangular que recorda un menhir. Abandonem aquí de nou l'aresta per flanquejar vers a la dreta, per grades i blocs (II *) a la recerca d'una canal fàcil que ens retorna a l'aresta. Superem uns blocs de II * / II +, passem un tram curt però afilat, en formi de fulla de ganivet (III-) i ja sense dificultats arribem a la primera cimera. COTA 2.634 m.

Pugem una avant cim situada més a l'oest i baixem per una cornisa amb blocs inestables fins a la bretxa contigua. Superem una fissura de II *, seguim per sobre del tall de l'aresta que es presenta fàcil, fins a topiar amb un petit mur esquerdat (III-). A partir d'aquí la carena continua sempre cap a l'O-NO pujant i baixant petites cotes, amb algun

tram esporàdic de II * / II- que sempre es pot evitar pel vessant herbós de la dreta, i pujarem finalment els cims orientals i central fins a arribar a l'última que, alhora, és la cota més elevada de tot el trajecte. PIC DE LA SOLANA de Llauset, 2.673 m.

Descens: Pel llom que baixa, de manera uniforme, cap al SE, baixada per grades d'herba, evitant petits ressalts rocosos, fins trobar el camí amb marques de GR en les proximitats del ESTANY BOTORNÀS, 2.338 m, on trobem la cabana amb el mateix nom. Descendim pel camí que, en les proximitats del ESTANY DE LLAUSET, pren direcció est per dirigir directament al punt de partida per la vora nord de les aigües del gran embassament. Calcular 1,30 hores per baixar còmodament.